

[Stats- og udenrigsministeren.]

og tekniske samarbejde mellem NATO-landene. Det har til baggrund den herskende mangel på videnskabsmænd og teknikere i den vestlige verden sammenlignet med de østlige lande. Gennem de seneste russiske triumfer på det tekniske og videnskabelige område har nødvendigheden af et øget samarbejde i vesten både på det civile og ikke mindst på det forsvarsvidenskabelige område fået øget aktualitet. Der blev på dette område truffet beslutning om, at effektiviteten af de enkelte medlemslandes indsats skal søges øget gennem fælles udnyttelse af videnskabelige oplysninger og hjælpemidler og ved fastlæggelsen af en arbejdsdeling. NATO vil oprette en videnskabelig komité, og en højt kvalificeret videnskabsmand vil blive knyttet som rådgiver til sekretariatet.

Herudover drøftedes ønskeligheden af at opnå en større forsvarseffektivitet gennem f. eks. standardisering og et bredere samarbejde om udviklingen og produktionen af nye våben.

Endelig behandlede spørgsmålet om det økonomiske samarbejde mellem medlemslandene og den frie verden i øvrigt. Der var enighed om et samarbejde for at fremme opnåelsen af økonomisk stabilitet, en støt økonomisk vækst og en øgelse af udenrigshandelen ved yderligere formindskelse af valuta- og handelsrestriktioner. Endvidere fremhævedes det ønskelige i en gunstig udvikling af det eropæiske økonomiske fællesskab og et europæisk frihandelsområde med fuld hensyntagen til også de mindre udviklede medlemslandes interesser.

I forbindelse med omtalen af NATO-samarbejdet vil det være naturligt for mig at nævne spørgsmålet om det forsvarsmæssige samarbejde med Forbundsrepublikken Tyskland.

Dette samarbejde inden for NATOs rammer er en naturlig følge af vore to landes medlemskab af NATO og af Danmarks geografiske placering. Det bør være klart for enhver, i hvor høj grad vort forsvar er

forbundet med forsvaret af Tyskland, og at et samarbejde på dette område derfor er i fælles interesse.

Der blev i 1957 taget forskellige praktiske skridt til virkeliggørelse af dette samarbejde. I den maritime del af den store NATO-øvelse i efteråret indgik et antal tyske marineenheder, og der fandt et udmærket dansk-tysk samvirke sted under denne øvelse. I spørgsmålet om udveksling af våbenattachéer med Forbundsrepublikken er der sket den udvikling, at vi i december har svaret den herværende tyske ambassadør, at vi gerne modtager en tysk våbenattaché.

Lad mig endvidere nævne, at der, som det vil være det høje ting bekendt, sidste efterår blev oprettet en planlægningsgruppe, som bl. a. skal studere organisations- og kommandoforhold for NATO-forsvaret i Østersøen. Planlægningsgruppen har sæde i Holtenau ved Kiel. Den ledes af chefen for flådestyrkerne i centralregionens nordlige afsnit, den britiske admiral Campbell-Walter, og består i øvrigt af amerikanske, britiske, franske, tyske og danske officerer. Når denne planlægningsgruppe har afsluttet sit arbejde, vil der blive tale om at tage stilling til formen for et flådesamarbejde i Østersøen.

Fra sovjetisk side har man udtrykt kritik over for planerne om et NATO-samarbejde i Østersøen. Spørgsmålet har været nævnt i de breve, jeg har modtaget fra ministerpræsident Bulganin i marts og december sidste år. Det har ligeledes ved adskillige lejligheder været omtalt i den sovjetiske presse, ligesom det ofte har været berørt fra østtysk og fra polsk side. Kritikken af dette forsvarssamarbejde har i nogle tilfælde været holdt i stærke vendinger, og man er gået så vidt som til at betegne det som en fare for Østersølandenes sikkerhed.

Jeg må tilbagevise den kritik og de beskyldninger om deltagelse i aggressive planer, der i denne forbindelse er blevet fremsat. En sådan indstilling kan ikke på nogen måde bidrage til opnåelse af den af-